

Arrels cristianes | Vicenç Devesa i Montserrat .....

Ara fa unes setmanes va ser actualitat una recomanació del Consell Escolar de Catalunya a la Conselleria d'Educació de la Generalitat en què es proposava que, per evidenciar el caràcter laic de l'Estat, es donés el nom oficial de «vacances d'hivern» al període de vacances escolars a l'entorn de les festes de Nadal. La recomanació va ser rebutjada per la Conselleria, però força mitjans de comunicació se'n van fer ressò i des de molts sectors es va considerar com una proposta ridícula.

Evidentment, aquesta recomanació era fruit d'una laïcitat mal entesa, que oblidava allò que els bisbes catalans van definir ara ja fa més de vint anys com les arrels cristianes de Catalunya. En aquest reconegut document s'incidia en el compromís de l'Església amb el país i la seva personalitat nacional, i alhora es reclamava també el compromís dels cristians amb la construcció d'una nació més justa, citant un dels documents del Concili Vaticà II: *L'esperança de la nova terra no ha d'afeblir, sinó més aviat excitar, la sol·licitud dels cristians. Contribuir a ordenar la societat humana interessa moltíssim al Regne de Déu. Els béns de la dignitat humana, de la llibertat... els tornarem a trobar. El Regne de Déu ja és present en aquesta terra.*

L'empremta cristiana a la conformació de la nostra pàtria ha d'anar més enllà del manteniment de les

denominacions tradicionals en el calendari, sempre tenint present que el pluralisme de la nostra societat és un patrimoni col·lectiu a valorar. En aquesta societat plural tan desconcertada per notícies poc edificants sobre la conducta ètica d'importants personatges públics, seria bo que també es fes evident l'actuació social dels cristians compromesos amb el país, no amb la voluntat d'imposar res a ningú sinó amb la d'aportar a tothom un missatge d'esperança i confiança que parteix de les paraules i obres de Jesús.

Convindria que els cristians no fóssim com aquells pares que reflectia Josep Miralles en un article de fa uns tres anys, els quals es queixen sovint dels seus fills adolescents perquè són poc responsables en les tasques i la vida de la llar, tot i gaudir dels seus avantatges; però aquests mateixos pares tenen un comportament molt semblant en relació a la llar comuna que és la nostra societat. Som moltes les persones que volem gaudir d'allò que ens ofereix la societat però no som prou responsables per a contribuir a la seva conservació o al seu progrés. Tenir aquesta actitud és poc beneficiós per a la societat, però alhora no concorda amb el que l'Evangeli ens reclama. El compromís en benefici del bé comú és encara un llegat més important del cristianisme a la nostra societat que la del nom de les festes de Nadal i convé que el mostrem en la nostra vida de cada dia.

Porta d'una església parroquial. Foto: Arxiu

full

DIOCESÀ

SOLSONA | VIC

Dos llibres amb funcions de ritual ..

Es tracta dels llibres núms. 114 i 155 de la col·lecció dossiers CPL, del Centre de Pastoral Litúrgica.

El primer és dedicat al Matrimoni; es va publicar el passat mes de maig. El segon, dedicat a les Exèquies, es va publicar pel setembre.

Ambdós tenen les mateixes característiques. En els primers capítols es faciliten orientacions i textos per a la celebració corresponent: Matrimoni, Exèquies. En el darrer capítol hi ha una recopilació d'homilies — més de vint en cada cas— redactades per autors diferents.

«Aquest llibre vol ser un ajut». És la frase amb la qual s'obre la presentació, i el desig que, en molts casos a l'hora de fer-los servir, serà una realitat.

full diocesà | Solsona i Vic .....

DIRECTORS:

VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 889 19 09

IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60

La clau, la porta .....

Les portes tanquen moltes coses; separen l'espai públic del particular, preserven la intimitat. «A porta tancada, el diable se'n torna», diu el refranyer. Obren també moltes coses. Hi ha qui sap trucar a moltes portes i qui ja no li resta cap porta on anar a trucar. Sort que quan es tanca una porta se'n obre una altra. Abans d'entrar a casa ens traiem la clau de la butxaca i obrim la porta; si no és casa nostra, piquem, toquem el timbre o avisem per mòbil. Hi ha portes velles que amb un grinyol acompanyen el moviment fatigós; d'automàtiques que s'obren màgicament només prement un comandament a distància; de petites, estilitzades, modernistes, color gris metàl·lic. Hi ha portes

de grans casalots, mig caigudes, que ja ni tanquen la ruïnosa casa perduda enmig del bosc que en altre temps fou formiguer d'activitat i ara no passa de jardí d'esbarzers; portes de vidre, de bancs, d'hospitals, d'alumini, de fusta... Que s'obren amb claus de totes mides i formes: claus de casa, claus mestres, claus falses. També, amb la clau grossa que ha anat passant de mà en mà, i ningú no ha penjat en cap paret com a miroia del passat, perquè encara serveix per obrir la gran porta de fusta resseca que dona pas a l'edifici que, sovint en la foscor, guarda una flaire de pau, de quietud, de misteri. La clau que encara obre, de bat a bat, dia rere dia, les portes de l'església.

Diumenge I d'Advent | Cicle C

Lectura del llibre de Jeremies (33,14-16)

«Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que complirà aquella promesa que tinc feta a la casa d'Israel i a la de Judà. Aquells dies, aquells temps, faré néixer a David un plançó bo, que es comportarà en el país amb justícia i bondat. Aquells dies serà salvat el país de Judà i viurà confiada la ciutat de Jerusalem. I a ell l'anomenaran: El-Senyor-és-el-nostre-bé.»

Salm responsorial (Salm 24)

A vos elevo la meva ànima, Senyor.

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / feu que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruiu-me, / Perquè vós sou el Déu que em salveu.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (3,12-4,2)

Germans, que el Senyor faci créixer fins a vessar l'amor que us teniu els uns als altres i a tothom, tal com nosaltres també us estimem. Que ell refermi els vostres cors perquè siguin sants i nets de culpa davant Déu, el nostre

Pare, el dia que Jesús, nostre Senyor, vindrà amb els seus sants. Amén.

I ara, germans, volem fer-vos una exhortació i un prec en Jesús, el Senyor. Vosaltres vau rebre el nostre ensenyament sobre la manera de comportar-vos i d'agradar a Déu; ja ho feu, però us demano que avanceu encara més. Ja sabeu els preceptes que us vam donar de part de Jesús, el Senyor.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (21,25-28.34-36)

En aquell temps, deia Jesús als deixebles: «Hi haurà prodigis al sol, a la lluna i a les estrelles. A la terra, les nacions viuran amb l'ai al cor, esverades pels bramuls de la mar embravida. La gent perdrà alè de por, pensant en els desastres que sobrevindran arreu del món, perquè fins l'estelada del cel trontollarà. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre un núvol, amb poder i amb una gran majestat. Quan tot això comenci a succeir, alceu el cap ben alt, perquè molt aviat sereu alliberats.

Estigueu atents sobre vosaltres: que l'excés de menjar i beure o la preocupació dels negocis no afeixugués el vostre cor i us trobéssiu a sobre aquell dia de cop i volta, perquè vindrà, segur, com un llaç, per a tothom, sigui on sigui de la terra. Estigueu alerta pregant en tota ocasió i demanant que pugueu sortir-vos-en, de tot això que ha de succeir, i us pugueu mantenir drets davant el Fill de l'home.»

Breus

► **La Casa d'Espiritualitat Claret de Vic** organitza un Recés d'Advent per als dies 13 i 14 de desembre. La principal novetat és el de la seva durada. Començarà el dissabte, a les 10 del matí, i acabarà el diumenge, a les 6 de la tarda, en règim de pensió completa i a preu assequible. Acompanyaran els PP. Josep Vilarrúbias i Jesu-Doss. Es pot demanar més informació, o bé confirmar la inscripció, trucant al telèfon 93 885 05 44 o per mitjà de correu electrònic: claretvic@claretvic.net.

► **La parròquia dels Prats de Rei** i altres de l'entorn han estat objecte de diverses obres de reparació i de millora. Així s'han agençat les teulades malmeses per la furiosa ventada del gener passat. També s'hi han fet intervencions pràctiques a l'interior i ara es va per a bastir-hi cancells de vidre, tant a Prats com al santuari de la Mare de Déu del Portal, per a dotar els temples de més llum i elegància.

Ordenació de prevere

Dins el marc de l'Any Sacerdotal, el pròxim 8 de desembre, festa de la Immaculada, serà ordenat prevere mossèn Joan Carles Serra i Permanyer. L'acte tindrà lloc a la Catedral de Sant Pere de Vic, a dos quarts de sis de la tarda.

► **Enguany es commemoren els 150 anys** de l'edició del llibre *San Juan de las Abadesas y su mayor gloria el Santísimo Misterio*, de Mn. Pau Parassols. Fou editat per la impremta dels germans Soler l'any 1859 i és una mostra de la vocació d'historiador de Mn. Parassols, que, tot i ser santjoaní, escriví altres obres històriques sobre Manlleu, Gombren, Torelló, Camprodon, etc. i altres llibres que li valgueren ingressar en la Real Academia de la Historia de Madrid i en la de Bones Lletres de Barcelona. L'obra que ens ocupa es dividia en dues parts. Una es refereix a la història del monestir des dels orígens, però amb especial incidència en els segles IX-XVI, època de més esplendor; també fa referència als monuments d'aleshores a la vila. L'altra part fa esment del Santíssim Misteri, glossant la part religiosa de la baronal vila, amb dates precises d'aspectes relacionats amb el grup del Davallament. Mn. Pau Parassols morí en 1896.

► **Apostolat de l'oració.** Us recordem que les intencions del Sant Pare per al mes de desembre són les següents: *General*: Perquè els nens siguin respectats, estimats i no siguin mai explotats de cap manera. *Missionera*: Perquè durant el Nadal els pobles de la terra reconeixin en el Verb Encarnat la llum que il·lumina tota la humanitat, i les nacions obrin les portes a Crist, Salvador del món.

«Molt aviat sereu alliberats»

L'evangeli d'avui | Joan Rius

Aquest diumenge comença l'any litúrgic i el seguiment de la vida de Jesucrist, mort i gloriós.

Aquest diumenge n'hi ha l'anunci i a nosaltres ens toca desvetllar-nos: preparar el nostre acolliment de Jesucrist que ve.

D'entrada, aquest diumenge, Jesucrist es presenta desvelant la seva grandesa i divinitat. Tot convergeix en el final; també, la nostra glòria final.

Preparem el seu naixement. Darrere l'establia, la tendresa, la pobresa, podem contemplar el triomf final. I el nostre final alliberament.

Aquest Infant, que tan humilment, pobrament i dolçament neix, tot ho fa perquè nosaltres participem de la seva glòria.

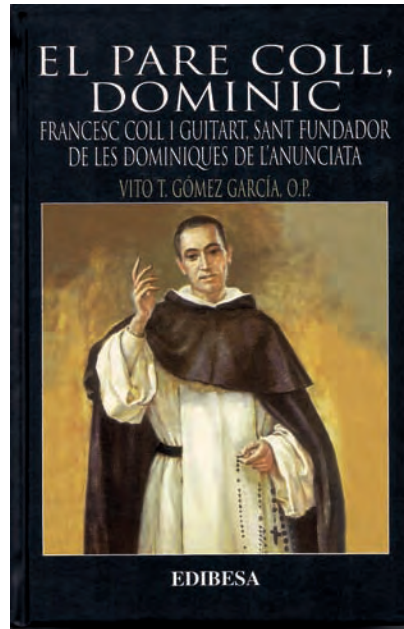
Roda de premsa sobre economia diocesana

Tingué lloc a la sala de premsa del bisbat de Vic el dia 10 de novembre, convocada en ocasió de la diada de Germanor que es va celebrar el diumenge següent, dia 15 de novembre.

En representació del bisbat hi intervingueren el senyor bisbe, Mons Romà Casanova, i Joan Carles Carles, ecònom diocesà. Mitja dotzena de representants de premsa, ràdio i televisió hi feren acte de presència per a després fer-se ressò de la informació rebuda o de les respostes a les preguntes que formularen. Dins el dossier de premsa que s'havia preparat, entre altres materials, hi havia els articles publicats al Full sobre aquest tema i l'estat de comptes que es distribuï el dia de Germanor com a suplement.

Bibliografia sobre el P. Coll

La canonització del Pare Coll a Roma el dia 11 d'octubre ha desvetllat l'interès per la seva persona i la seva obra.

El mateix Full Diocesà va dedicar-li tres extensos articles, redactats pel conegut historiador Mn. Antoni Pladevall i Font els dies 5 de juliol, 30 d'agost i 13 de setembre.

També el nostre senyor bisbe, Mons.

Romà Casanova i Casanova, li ha dedicat una carta pastoral, de la qual s'ha fet una àmplia difusió en tot el bisbat i que serà beneficiosa la seva lectura.

Per la seva part, les Germanes Dominiques de l'Anunciata han contribuït a difondre la figura del seu fundador amb un opuscle de 52 pàgines, del qual és autora María Otilia González González i que han fet arribar a molta gent.

Com a biografia més exhaustiva, en edició castellana i catalana, a càrrec d'Edibesa, però destinada al gran públic, s'ha publicat recentment el llibre *El Pare Coll*,

dominic. Francesc Coll i Guitart, sant fundador de les Dominiques de l'Anunciata, escrit per un religiós de l'orde dominicà i gran coneixedor del tema, el P. Vito T. Gómez García. És un llibre de 386 pàgines que es ven al preu de 19,50 euros.

La felicitació de Nadal | Teresa Medina Casanovas

La felicitació de Nadal, tot un ritual, un treball a l'escola, una il·lusió per als més petits. Antigament les famílies se solien enviar per correu un escrit per desitjar-se salut i prosperitat. S'enviava a parents més llunyans, a les persones amb qui hi havia una relació amical o que estimàvem.

Avui la informàtica ens ha obert una finestra que fa possible que, directament des de casa i en pocs segons, puguem comunicar-nos tots.

Però el missatge de commemoració del naixement de Jesús que ens transmet Amor, Alegria i Pau és el mateix ahir i avui.

Els nostres cors, tant avui com ahir, han d'estar oberts per a compartir, per a estimar, per a celebrar el naixement de Jesús.

Sapiguem posar-nos al dia.

Dimensió orant de la vida cristiana | Romà Casanova, bisbe de Vic

En el Pla Diocesà de Pastoral vigent, que ens convida a viure la santedat pròpia de fills de Déu, trobem, entre les accions concretes per a aquest curs, la següent: remarcar la dimensió orant de la vida cristiana (sagraments, grups de pregària, *lectio divina*, litúrgia de les hores...). Tenint en compte això i aprofitant l'avinentsa de l'inici del temps litúrgic de l'Advent, vull reflexionar amb vosaltres sobre la pregària cristiana.

El papa Benet XVI en l'encíclica *Spe salvi*, posa entre els llocs d'aprenentatge i d'exercici de l'esperança la pregària, la qual defineix com a escola d'esperança. El temps d'Advent ens prepara per a la celebració del Nadal de Nostre Senyor Jesucrist i ens recorda l'aspecte fonamental de la fe cristiana: nosaltres esperem la manifestació gloriosa de Jesucrist. Aquesta és la meta definitiva de la nostra esperança. I per això mateix la virtut de l'esperança, sempre present en la vida del cristià, adquireix en aquest temps un relleu especial.

El Sant Pare diu en el document abans esmentat: «Un lloc primer i essencial d'aprenentatge de l'esperança és la pregària. Quan ja ningú no m'escolta, Déu encara ho fa. Quan ja no puc parlar amb ningú, ni invocar ningú, sempre puc parlar amb Déu. Si ja no hi ha ningú que pugui ajudar-me –quan es tracta d'una necessitat o d'una expectativa que supera la capacitat humana d'esperar–, ell pot ajudar-me. Si em veig relegat a la soledat extrema..., qui resa mai no està totalment sol» (núm. 32). En aquestes paraules s'expressa una primera i essencial realitat de la pregària: resar és parlar amb Déu amb la certesa que ell sempre ens escolta, perquè sempre ens estima.

Però l'oració té també una altra dimensió important. La pregària fa possible que l'esperança nostra s'obri a l'amor sempre més gran de Déu que sobrepassa el que podem entendre. L'esperança cristiana s'obre per la fe als dons de l'amor de Déu. Pregària significa posar-nos davant de Déu amb el nostre cor pobre i petit per deixar-nos afaçonar per Déu mateix que fa més gran i més pur el nostre cor, perquè ell el pugui omplir amb els seus dons. La pregària humil i confiada en la gràcia de Déu fa possible que la veritat i l'amor que vénen de Déu mateix facin estada en el nostre cor i el vagin eixamplant i fent-lo semblant al seu cor misericordiós. Per això mateix ens diu el Papa: «Resar no significa sortir de la història i retirar-se al racó privat de la pròpia felicitat. La manera apropiada de pregar és un procés de purificació interior que ens fa capaços de Déu i, precisament per això, capaços també per als altres» (núm. 33).

La pregària autènticament cristiana és sempre personal i es fa realitat tant en la pregària individual com en la pregària comunitària. Necessitem aquestes dues dimensions perquè sigui autèntica. La pregària comunitària, sobretot la celebració de la litúrgia cristiana i en aquesta la celebració de l'Eucaristia dominical, ens és absolutament necessària per a no caure en el parany de la pregària falsa que no cerca la voluntat de Déu, sinó la voluntat pròpia. Les pregàries de l'Església tal com les vam aprendre en la catequesi i en la família ens han d'acompanyar sempre i, encara més, en els moments d'incapacitat de pregar, per proves, malalties o dificultats.

El sant de la setmana | Sant Francesc Xavier (†1552) | X.B.

Del castell de Xabier (Navarra) fins a la Índia i el Japó, un recorregut immens, que assenyala també una immensa vocació de missioner.

Essent un jove universitari, Ignasi de Loiola se'l va guanyar repetint-li aquestes paraules de Jesús: *¿De què li serveix a un home guanyar el món sencer, si es perd a sí mateix?* (Mt 16, 26) i el va escollir per ser un dels iniciadors de la Companyia de Jesús.

Com a missioner, són impressionants les distàncies recorregudes a peu, atenent malalts, batejant, aprenent idiomes...

El seu anhel era anar a Xina, però morí als quaranta anys sense poder-hi arribar, mentre pronunciava el nom de Jesús.

Avui i sempre, ser missioner és necessari i hauria de ser connatural al fet de ser cristians. No podem quedar-nos el tresor de la fe per a nosaltres mateixos: «Els deixebles de Jesucrist, units íntimament en la seva vida i el seu treball amb els homes, esperen oferir el veritable testimoni de Crist i treballar per la seva salvació» (Concili Vaticà II).

La seva festa se celebra el dia 3 de desembre.

Agenda litúrgica de la setmana

29 ■ Diumenge I d'Advent / C. Salm 71 / Lluc 10,21-24
Sant Sadurní, bisbe (†305).

Lectures: Jeremies 33,14-16 / Salm 24 / 1 Tessalonicens 3,12-4,2 / Lluc 21,25-28.34-36

Litúrgia de les hores: Setmana I

30 ■ Dilluns. Sant Andreu, apòstol (s. I).

Lectures: Romans 10,9-18 / Salm 18 / Mateu 4,18-22

1 ■ Dimarts. Sant Eloi, bisbe (†660). **Lectures:** Isaïes 11,1-10 /

Salm 71 / Lluc 10,21-24

2 ■ Dimecres. Santa Bibiana, màrtir (s. IV).

Lectures: Isaïes 25,6-10a / Salm 22 / Mateu 15,29-37

3 ■ Dijous. Sant Francesc Xavier, prevere jesuïta (†1552).

Lectures: Isaïes 26,1-6 / Salm 117 / Mateu 7,21.24-27

4 ■ Divendres. Sant Joan Damascè, doctor (ss. VII-VIII).

Lectures: Isaïes 29,17-24 / Salm 26 / Mateu 9,27-31

5 ■ Dissabte. Sant Sabas, abat (†532). Sant Maur, màrtir († 283).

Lectures: Isaïes 30,19-21.23-26 / Salm 146 / Mateu 9,35-10,1.6-8

6 ■ Diumenge II d'Advent / Cicle C. Sant Nicolau, bisbe (ss. III-IV). Sant Pere Pasqual, màrtir (†1300).

Lectures: Baruc 5,1-9 / Salm 125 / Filipencs 1,4-6.8-11 / Lluc 3,1-6

L'obra de l'evangelista Lluc | Josep Escós i Sarsanedas.....

A partir del primer diumenge d'Advent escoltarem enguany, en la celebració dominical, lectures de l'Evangeli de Lluc. Què té de peculiar aquest Evangeli?

L'Evangeli que en diem de sant Lluc i el Llibre dels Actes dels Apòstols són dues parts d'una mateixa obra i d'un mateix autor. Fa poc ha sortit al mercat un volum anomenat *Lluc, demostració a Teòfil* (Fragmenta Editorial), en què els autors, Josep Rius-Camps i Jenny Read-Heirmendinger, fan veure la unitat de les dues obres que, en les nostres bibles, se'ns presenten separades.

Tots dos llibres són dedicats a un tal Teòfil (Lc 1,1-2; Ac 1,1-2) que, pel que sembla, era fill d'Anàs i cunyat de Caifàs, que fou gran sacerdot entre els anys 39-41, just quan la primera església començava a expandir-se. Molts anys més tard, quan el temple estava destruït i l'església s'anava estenent per l'Imperi Romà, Teòfil s'hauria interessat preguntant a Lluc què era i què havia significat Jesús i Pau en tot aquell moviment. Lluc li contesta escrivint els dos volums, l'Evangeli i el llibre dels Fets dels Apòstols. Segurament ja tenia a mà els escrits anteriors que en diem l'Evangeli de Marc i el de Mateu. Els nous escrits de Lluc, què remarquen de Jesús i del seu missatge? Doncs insisteixen a presentar «la força de l'Esperit» en Jesús i en l'Església.

Fixeu-vos en les vegades que Lluc parla de la força de l'Esperit. Ja en el començament un sacerdot de l'Antiga Aliança com és Zacaries fa un càntic al centre del qual diu que l'Esperit ens permet que ... *ara podem servir Déu amb santedat i justícia tots els dies de la nostra vida* (Lc 1,74-75). A partir d'ara el vertader culte ja no serà en el temple sinó en el nostre interior en l'esperit i en la veritat (Jn 4,23), és a dir, que l'Esperit estarà en el nostre cor.

Aquest Esperit, de mica en mica, es va posant damunt les persones. Primer de tot sobre l'infant Joan (Lc 1,15), sobre Maria i l'Infant que porta en el seu si (1,35); també en Elisabet (Lc 1,41), i en el mateix Zacaries (1,67) i en Simeó (Lc 2,25-26). L'Esperit s'anirà escampant a tots aquells que acullin el Regne predicat per Jesús, que el rep de manera especial en el Baptisme al Jordà (Lc 3,22) i en la sinagoga de Natzalet (Lc 4,18) quan fa el discurs programàtic. Si mirem el segon volum, el llibre dels Actes dels Apòstols, del mateix autor, l'Esperit irromp

en la Pentecosta (Ac 2,1), en l'inici de la petita església naixent il·luminant Pere (Ac 10,19) i el veiem en Bernabé (Ac 11,24); l'Esperit envia els primers predicadors cap al món pagà de la cultura greco-romana (Ac 13,2) i, en endavant, anirà conduint Pau en tots els camins i en les iniciatives d'evangelització de l'apòstol.

Jesús, ple de l'Esperit, anirà obrint el camí del Regne cap als malalts que eren marginats, els pagans, les viudes, les ovelles perdudes (Lc 15, 3-7). Ningú no en quedarà exclòs. La paràbola més significativa és la del Fill pròdig, en què l'acolliment del Pare fa que el fill ressusciti de mort a vida (Lc 15,32) recuperant així el Déu d'Abraham que *fa ressuscitar els morts i torna a l'existència allò que no existia* (Rm 4,17).

L'Esperit i el perdó van junts en l'Evangeli de Joan (Jn 20,22-23). No és estrany que Lluc sigui també l'evangelista del perdó que ens dona episodis de gran bellesa, com el de la pecadora als peus de Jesús (Lc 7,36-50); i, en la Passió, la mirada a Pere (Lc 22,61), el perdó del crucificat als seus mateixos botxins (Lc 23,4) i al bon lladre (23,42-43).

Del llibre Cada diumenge Jesús et convida (Editorial Claret)

Calendari 2009-2010 dels diumenges i solemnitats .....

1r d'Advent	29 novembre
2n d'Advent	6 desembre
Immaculada Concepció	8 desembre
3r d'Advent	13 desembre
4t d'Advent	20 desembre
Nadal de nostre Senyor	25 desembre
La Sagrada Família	27 desembre
Santa Maria Mare de Déu	1 gener
2n de Nadal	3 gener
Epifania del Senyor	6 gener
El Baptisme del Senyor	10 gener

2n de durant l'any	17 gener
3r de durant l'any	24 gener
4t de durant l'any	31 gener
5è de durant l'any	7 febrer
6è de durant l'any	14 febrer

Dimecres de Cendra	17 febrer
1r de Quaresma	21 febrer
2n de Quaresma	28 febrer
3r de Quaresma	7 març
4t de Quaresma	14 març
L'Anunciació del Senyor	19 març
5è de Quaresma	21 març
Diumenge de Rams	28 març
Diumenge de Pasqua	4 abril
2n de Pasqua	11 abril
3r de Pasqua	18 abril
Sant Jordi, màrtir	23 abril
4t de Pasqua	25 abril
Mare de Déu de Montserrat	27 abril
5è de Pasqua	2 maig
6è de Pasqua	9 maig
L'Ascensió del Senyor	16 maig
Diumenge de Pentecosta	23 maig

Les solemnitats ocupen el rang superior, precedint les festes, memòries obligatòries, memòries lliures i fèries.

A més de les solemnitats aquí indicades n'hi ha d'altres d'àmbit més particular, com ara el sant patró d'un poble o ciutat, l'aniversari de la dedicació de la pròpia catedral, el fundador d'un orde o congregació...

La Santíssima Trinitat	30 maig
El Cos i la Sang de Crist	6 juny
Sagrat Cor de Jesús	11 juny
11è de durant l'any	13 juny
12è de durant l'any	20 juny
Naixement sant Joan Baptista	24 juny
13è de durant l'any	27 juny
Sant Pere i sant Pau	29 juny
14è de durant l'any	4 juliol
15è de durant l'any	11 juliol
16è de durant l'any	18 juliol
Sant Jaume, apòstol	25 juliol
18è de durant l'any	1 agost
19è de durant l'any	8 agost
L'Assumpció de Maria	15 agost
21è de durant l'any	22 agost
22è de durant l'any	29 agost
23è de durant l'any	5 setembre
24è de durant l'any	12 setembre
25è de durant l'any	19 setembre
26è de durant l'any	26 setembre
27è de durant l'any	3 octubre
28è de durant l'any	10 octubre
29è de durant l'any	17 octubre
30è de durant l'any	24 octubre
31è de durant l'any	30 octubre
Tots Sants	1 novembre
32è de durant l'any	7 novembre
33è de durant l'any	14 novembre
Jesucrist, Rei de l'univers	21 novembre

El respectiu aniversari de la dedicació de la catedral, de les diòcesis amb seu a Catalunya, se celebra en les següents dates:

- Terrassa, 10 de desembre
- Sant Feliu de Llobregat, 26 de maig
- Lleida, 28 de maig
- Tortosa, 8 de juny
- Tarragona, 4 de juliol
- Vic, 17 de setembre
- Girona, 21 de setembre
- Urgell, 23 d'octubre
- Solsona, 10 de novembre
- Barcelona, 18 de novembre